Un mur anomenat La Jonquera

L'equip altempordanès, debutant aquesta temporada a la Tercera Divisió, és un dels pocs conjunts que es mantenen invictes després de 7 jornades juntament amb el líder Peralada · Els d'Àxel Vizuete acumulen 342 minuts sense encaixar un gol

L´onze titular de La Jonquera que va enfrontar-se ara fa unes setmanes al Figueres a Vilatenim.

LA JONQUERA | CARLES ROSELL

Al juny, amb l'històric ascens de categoria encara recent, Àxel Vizuete, entrenador de La Jonquera, reconeixia en una entrevista concedida a aquest mateix diari que "la Tercera Divisió són paraules majors. És una lliga molt complicada. Esperem gaudir-la, però sempre competint". Aquell dia, Vizuete tot just estava assimilant el que acabava de fer el seu equip i tenia tot un estiu per davant per fer feina i preparar la plantilla de la millor manera possible per encarar el salt amb garanties. Mesos més tard, amb la competició ja en marxa, els resultats confirmen que l'empordanès és un equip que, guanyi o no i com demanava llavors el seu entrenador, sempre competeix. És un nouvingut i la permanència és el s eu principal i únic objectiu, però després de 7 jornades és dels pocs equips que pot presumir de no haver perdut encara ni un sol partit. Jugarà millor o pitjor i farà més o menys gols, però els números estan allà: es mantenen invictes juntament amb el Peralada i, a més, compten amb una de les millors defenses ja no només del grup català de Tercera, sinó també de tota la categoria a nivell estatal.

Si Vizuete se'n feia creus al juny de veure com La Jonquera havia estat capaç de superar l'eliminatòria contra el totpoderós Santboià i ascendir a Tercera, ara també deu al·lucinar cada vegada que fa un cop d'ull a la classificació. El seu equip ocupa el setè lloc, acumula 11 punts i té les posicions de play-off d'ascens només dos per sobre (la frontera la marca el Sant Andreu, que en suma 13). El seu balanç és prou bo: són dues les victòries que s'ha adjudicat fins ara (Vilassar de Mar i Cerdanyola) i cinc els empats que ha col·leccionat (Europa, Figueres, Pobla de Mafumet, Muntanyesa i Terrassa). Però el més important és que encara no ha perdut ni un sol partit, una marca que tan sols iguala el Peralada, l'actual líder.

Bones xifres, però millors encara si es té en compte que l'altempordanès disposa ara mateix de la millor defensa del grup cinquè de Tercera. Tan sols ha rebut 2 gols en 7 jornades. A més, la seva fiabilitat defensiva fa jornades que va in crescendo: el seu porter, Toni Montero, acumula 342 minuts sense encaixar. L'última vegada que un rival va marcar-li un gol a La Jonquera va ser el passat 11 de setembre, quan als 18 minuts Rayco avançava el

Pobla de Mafumet al Municipal Les Forques. El partit acabaria amb taules (1-1). Des de llavors, Cerdanyola, Muntanyesa ni Terrassa han estat capaços de foradar la porteria dels de Vizuete. Aquesta marca té molt de mèrit per dos motius: el primer, perquè l'ha aconseguit un equip que tot just ve de Primera Catalana i que debuta per primer cop en la seva història a la Tercera Divisió. I l'altra, perquè l'empordanès és un dels pocs equips dels 360 que formen part dels 18 grups de tota la categoria capaços d'oferir uns registres defensius com aquests. I és que tan sols hi ha 5 conjunts en tot l'àmbit estatal que han enciaxat menys gols que La Jonquera. L'Olímpic de Xàtiva, el Don Benito extremeny i l'Huarte navarrès n'han rebut un; en canvi, l'Oviedo B i el Cacereño d'Extremadura encara no saben el que és encaixar un sol gol des que la lliga va donar el tret de sortida.

Paraula de porter

Veient l'excel·lent rendiment defensiu és inevitable fer un cop d'ull cap a la porteria. Allà hi ha Toni Montero, un dels culpables que La Jonquera tan sols hagi encaixat dos gols en set partits. "M'agrada una estadística així, però tampoc em treu la son. No sóc d'obsessionar-me amb aquestes estadístiques", diu, alhora que reparteix mèrits: "És feina meva no encaixar, però també de tot l'equip. Puc ser molt bo, però si no tingués els meus defenses no faria cap altra cosa que rebre un munt de gols". Parla d'un "balanç positiu" en aquestes primeres jornades i que "a la primera volta hem d'intentar fer com més punts millor" perquè "després costarà més". Recorda que "salvar-nos és l'objectiu" i que "sóc optimista, però tinc clar que no serà fàcil". I assenyala quina és la clau dels bons números de l'equip: "Som una pinya, tots treballem i correm. Ens esforcem al màxim. Quan es reben pocs gols se sol mirar al porter i la defensa, però en el nostre cas és gràcies a la bona feina de tots".

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/10/05/mur-anomenat-jonquera/807715.html?utm_source=rss